L'indicateur des chemins de fer pour la période du mois de **décembre**, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 17 DECEMBER aanstande.

Bij den *Postrijder* van heden behoort een bijvoegsel.

BINNENLAND.

De tentoonstelling van wapens, die men voornemens was in 1888 te Luik in te richten, zal geene plaats hebben. Het gemeentebestuur heeft ten minste het ontwerp der inrichters van de hand gewezen.

— *Militaireafleje.* — De Post-Office, in Engeland, heeft een officieel telegram ontvangen, meldende dat 140 geëmigreerde brieven uit de postvalizen, van New-York naar Alexandrie-Warschau verzonden, ontsloten zijn geworden. Niets ontbreekt aan de verzendingen uit Engeland, maar 22 brieven werden geopend. De dieven moeten bijzondere redenen gehad hebben om alleen waarden, uit Amerika verzonden te stelen. Er is nog geene enkele aanhouding in Engeland gedaan.

De heer De Roe, substituut van den procureur des koonings, is naar Londen vertrokken.

Het is ten overchte dat sommige bladeren aangekondigd hebben dat een der dieven die de diefstal hadden verrichten op den trein van Oostende tot Brussel, te Londen zou aangehouden zijn. Dit nieuwsis ongelukkiglijk geheel valsch.

— Het hof van assisen van Brussel heeft gisteren uitspraak gedaan in de zaak Roddet en Masquelier. Vroma Roddet is veroordeeldtot 15 jaren dwangarbeid. Masquelier tot 1 jaar gevang en 100 fr. boete.

— De *Chronique* meldt dat men op dit oogenblik in de Musé te Brussel ieverig aan het werk is. Voor rekening van den staat Zanzibar slaat men daar op dit oogenblik voor 17 millioen koperen geld, lieder stuk, ter grootte van een ouzer franks is 40 centiemen waard, is plaats van het afbeeldsel van den Sultan van Zanzibar, treft men op die stukken een zonderling mariekluig aan; op de keerzijde bevindt zich een opschrift.

Die 71 millioen meesten binnen eene maand naar den Afrikaanschen Staat vertrekken.

— Een apotheker van Brussel, die naar een wisselkantoor ging om zijne brusselsche loten om te zetten, vernam daar dat een zijner loten met eene premie van 100,000 fr. uitgeklaard was.

— Men schrijft uit Gent:

De werkstakers der fabriek De Smet-Guequier volharden in hun besluit den arbeid niet te hernemen, zoolang de fabrieksant zich niet ten onder geeft.

De heer De Smet heeft thans andere werklieden te aanwerven; thans zijn er reeds acht in bezigheid gekomen.

Zoodus reeds acht der werkstakers die voor goed hun werk verloren hebben.

— Men schrijft uit Antwerpen:

Maandag avond, ten 10 ure, is op de spoorbaan van Mechelen naar Brussel, een jammerlijk ongeluk voorgevallen. De reisgerstrein n. 516, heeft tusschen Weerde en Mechelen een onbekende persoon overreden, de dood was oogenblikkelijk.

Het blijkt uit een onderzoek, dat de onvoorzichtigheid van het slachtoffer de oorzaak is van dit ongeluk.

— Geplukt uit eene novelle van Ladovic Halévy, als letterkundig bijwoegsel uitgegeven door de *liberale Indépendance*:

« Brinquart wenschtte aan het arrondissement St-Chamond het belachelijke te sparen van vertegenwoordigd te zijn door den apotheker die, afgekoos van zijne vrienden een vrijmetselaar, van volslagen dommerik was. Dat wordt nog gezien!

Inderdaad, dat wordt nog gezien. Maar wat weinig gezien wordt dat zijn liberale bladen die het beknemen, zelfs in hunne feuilletons.

— *Aan de duivenliefhebbers.* — Wij zegden onlangs dat generaal Boulanger, minister van oorlog, het oplaten van vreemde residuiven verboden had, onder voorwendsel dat de Duitschers hunne duiven op die wijze africhten, met het oog op een mogelijken oorlog tusschen beide landen.

De belgische duivenmaatschappijen werden door dien maatregel getroffen en men rip de bescherming van den minister van buitenlandsche zaken in, die beloofde te Parys inschen te komen om te verkrijgen dat Belgie in die uitsluiting niet zou begrepen worden. Dit zal nogtans eenige moeite kosten, want men beweert in *La France militaire*, dat de belgische duivenmaatschappijen de duitsche duiven met de hare verenden.

L'Organe Colombophile verzekert in alle geval dat het fransch gouvernement dit verbod nog niet heeft afgeschafd, en dat het belgisch kabinet er tot hiertoe geen officieel bericht van heeft ontvangen.

— TWEE MENSCHENLEVENS GERED. — Op vier dagen tijd werden de volgende verkiezingen door de overheid geweigerd: Remsis 21 juni 1886. De Zwiterscke Pillen hebben mij het leven gered; reeds meer dan zes maanden leed ik geweldig, ik at weinig en verteerde niet; alles bleef mij op de maag liggen; ik had loodenpijn; mijne benenen weigerden mij te dragen; uwe Zwiterscke Pillen aan 1 fr. 50 hebben deze kwalen weggenomen. Jules Pordreau. — La Rochere, 25 juni 1886. Ik leed aan eene ziekte die mij langzaam maar het graf sleepte; ik had eene onuitstaanbare hoofdpijn, de benenen uiterst zwak en niet den minsten evlust; verscheiden hebbende dat verscheidene inwoners der streek door de Zwiterscke Pillen genezen waren, besloot ik 1 fr. 50 aan eene doos op te offeren, en deze doos heeft mij het leven gered. Mijne vrouw ook was ziek, de Zwiterscke Pillen hebben hare pijnen verlicht; voor ons staat het bezit uwer Zwiterscke Pillen gelijk met bezit der gezondheid. Jean Gaillet, kuiper, Mathieu M. Peleron, apotheker, 12 Schildknaapstraat, Brussel.

— Te Roux zijn andermaal aanslagen gepleegd op de woningen van werklieden. Bij twee voed gelegen en gelegen, dynamietkardoezen onder de deur. Gelukkig hebben zij weinig of geene schade veroorzaakt.

— Men schrijft uit Charleroi:

Belgische Industrieverhuizing. — De dagbladen dezer stad melden sedert eenigen tijd, dat talrijke ambachtsieden uit dit nijverheidsdistrikt het land verlaten, omdat zij geen werk hebben of niet genoeg kunnen verdienen om in de noodwendigheden van hun gezin te voorzien.

Nog verleden vrijdag meldde het *Journal de Charleroi* het vertrek van 12 hadewerkers.

Twintig personen, waarvan 17 mannen en 3 vrouwen, zijn zaterdag avond ten half 1ten uit Charleroi naar Antwerpen vertrokken. Zij zijn uit die haven vertrokken op de stoomboot *Ohio*, die hen op 28 dagen naar Buenos-Ayres (Argentynsche republiek moet brengen.

Al de ambachtsieden zijn uitmuten (huis te Marcinelle. Het schijnt dat het allen zeer hekwame ambachtsieden zijn (schrijnwerkers, ajusteerders smeden, enz.)

Men beweert dat het Argentynsch gouvernement een uitgestrekt nijverheidsgesticht ingericht heeft, en het heeft in Belgie een zeker getal arbeiders aangeworven tegen zeer goed dagloon.

— Een arbeider onlangs daarheen vertrokken, heeft zijn vader geschreven: « J'sus dis (Paradis!» (Ik ben in den hemel.)

In den aanbidag van den zelfden dag is insgelijks eene groep werklieden van Marcinelle naar Brazilie en La Plata vertrokken.

— *Failleur en Schmidt.* — Het *Journal de Charleroi* verklaart, dat Failleur en Schmidt gedurende de eerste dagen die volgden op hunne aankomst in de gevangenis van Leuven, zeer tenergeslagen waren.

Heden zijn zij geplaatst in hun lot. Zij worden overigens zeer goed behandeld en, onder dat oogpunt, zijn de twee verzoorgeldeu zeer tevreden.

De regelmatig verkrijgen van de voedsel, die zij niet hard, en het dienstgenoeel der gevangenis is zeer voor hen ingenomen.

Eenige dagen na hunne aankomst te Leuven, moesten de veroordeelden eenen stiel kiezen. Oscar Failleur heeft het kleermaken gekozen en Schmidt het boekbinden en de papierbewerking.

Zij werken in hunne cellen — groote goed verluchte cellen, die hij middel van water daarvoor verwarmd worden — onder de leiding van eenen burgerlijken bewaker die hun de twee aangedoide vakken moet aanleeren. Het schijnt dat Failleur reeds eene vest gemaakt heeft. Schmidt maakt envelopjes en zoekt boekdelen.

Failleur brengt zijne ledige oogenblikken door met studeeren.

De gevangenen hebben niet te klagen over het voedsel; drij maal per week, 's middags, krijgen zij vleeschsoep en vleesch; en de andere dagen eerstoep, boonsoep of rysesoep; 's avonds krijgen zij goede aardappelen. Het brood is van betrekkelijk goede hoedanigheid.

De gevangenen mogen slechts eene maal per twee maanden het bezoek hunner bloedverwanten ontvangen. Alle weken is het hun toegelaten te schrijven en van tijd tot tijd mogen zij brieven ontvangen. Onmoedig te zegges dat al de brieven wisselingen door de handen van het bestuur moeten komen.

Oscar Failleur heeft verleden zondag het bezoek ontvangen van zijnen vader en van zijnen broeder. De bijeenkomst was, zoals men wel denken kan, hartroerend. 't Was de eerste maal dat de oogelukkige zich aanden zijnen verloonde in de kleeding der gevangenen, geschoren kuevels en kortgesneden hoofdharen. De ongelukkige vader was daardoor zeer getroffen.

V.

M^r en Mme Becker vriendelijk ontvangen, welke in leving van den brief en na eenige verdere ondervragingen, haar werk beloofden, er bijvoegende dat zij honderd franks in de maand zou verdienen, zoo zij aan de verwachting beantwoordde.

Het het hart vol vreugde snelde Mechtilda naar hare weldenoeier, die inmiddels ongerust over haar lang uitblijven was geworden, verteldde haar in eenige woorden wat haar wedervaren was en voegde er ten slotte bij:

— Ik wist wel, dat God ons in onzen nood niet zou verlaten. Wees verzekerd, dat wij nog gelukkige dagen zullen beleven.

— Mijn lief kind, zegde de weduwe, terwijl zijnen van vreugde hare wangen bewoolgden, zij doet meer voor mij dan ik voor u gedaan heb; de Hemel wille er u voor zegenen!

Ja, de Hemel zou haar zegenen! dit ook had de achtbaar pastoor Fiet gezegd, welke met deze toestand der weduwe was bekend en haar reeds troost en hulp had verschaft.

Des andereadags 's morgens ging Mechtilda naar het gekende magazijn en begaf zich aan het bordauerwerk. De eerste proeven bevielen bijzonder wel, en nauwelijks waren er eenige dagen verlopen of zij onderscheidde zich door vlijt en kunde onder al hare medegezellinnen.

Wat de weduwe Schoolmazen in den aanvang schroomde werd haar, met dienstgenoeel der gevangenis is zeer voor hen ingenomen.

Eenige dagen na hunne aankomst te Leuven, moesten de veroordeelden eenen stiel kiezen. Oscar Failleur heeft het kleermaken gekozen en Schmidt het boekbinden en de papierbewerking.

Zij werken in hunne cellen — groote goed verluchte cellen, die hij middel van water daarvoor verwarmd worden — onder de leiding van eenen burgerlijken bewaker die hun de twee aangedoide vakken moet aanleeren. Het schijnt dat Failleur reeds eene vest gemaakt heeft. Schmidt maakt envelopjes en zoekt boekdelen.

Failleur brengt zijne ledige oogenblikken door met studeeren.

De gevangenen hebben niet te klagen over het voedsel; drij maal per week, 's middags, krijgen zij vleeschsoep en vleesch; en de andere dagen eerstoep, boonsoep of rysesoep; 's avonds krijgen zij goede aardappelen. Het brood is van betrekkelijk goede hoedanigheid.

De gevangenen mogen slechts eene maal per twee maanden het bezoek hunner bloedverwanten ontvangen. Alle weken is het hun toegelaten te schrijven en van tijd tot tijd mogen zij brieven ontvangen. Onmoedig te zegges dat al de briefwisselingen door de handen van het bestuur moeten komen.

Oscar Failleur heeft verleden zondag het bezoek ontvangen van zijnen vader en van zijnen broeder. De bijeenkomst was, zoals men wel denken kan, hartroerend. 't Was de eerste maal dat de oogelukkige zich aanden zijnen verloonde in de kleeding der gevangenen, geschoren kuevels en kortgesneden hoofdharen. De ongelukkige vader was daardoor zeer getroffen.

— Men schrijft uit Charleroi:

Belgische Industrieverhuizing. — De dagbladen dezer stad melden sedert eenigen tijd, dat talrijke ambachtsieden uit dit nijverheidsdistrikt het land verlaten, omdat zij geen werk hebben of niet genoeg kunnen verdienen om in de noodwendigheden van hun gezin te voorzien.

Nog verleden vrijdag meldde het *Journal de Charleroi* het vertrek van 12 hadewerkers.

Twintig personen, waarvan 17 mannen en 3 vrouwen, zijn zaterdag avond ten half 1ten uit Charleroi naar Antwerpen vertrokken. Zij zijn uit die haven vertrokken op de stoomboot *Ohio*, die hen op 28 dagen naar Buenos-Ayres (Argentynsche republiek moet brengen.

Al de ambachtsieden zijn uitmuten (huis te Marcinelle. Het schijnt dat het allen zeer hekwame ambachtsieden zijn (schrijnwerkers, ajusteerders smeden, enz.)

Men beweert dat het Argentynsch gouvernement een uitgestrekt nijverheidsgesticht ingericht heeft, en het heeft in Belgie een zeker getal arbeiders aangeworven tegen zeer goed dagloon.

— Een arbeider onlangs daarheen vertrokken, heeft zijn vader geschreven: « J'sus dis (Paradis!» (Ik ben in den hemel.)

In den aanbidag van den zelfden dag is insgelijks eene groep werklieden van Marcinelle naar Brazilie en La Plata vertrokken.

— *Failleur en Schmidt.* — Het *Journal de Charleroi* verklaart, dat Failleur en Schmidt gedurende de eerste dagen die volgden op hunne aankomst in de gevangenis van Leuven, zeer tenergeslagen waren.

Heden zijn zij geplaatst in hun lot. Zij worden overigens zeer goed behandeld en, onder dat oogpunt, zijn de twee verzoorgeldeu zeer tevreden.

De regelmatig verkrijgen van de voedsel, die zij niet hard, en het dienstgenoeel der gevangenis is zeer voor hen ingenomen.

Eenige dagen na hunne aankomst te Leuven, moesten de veroordeelden eenen stiel kiezen. Oscar Failleur heeft het kleermaken gekozen en Schmidt het boekbinden en de papierbewerking.

Zij werken in hunne cellen — groote goed verluchte cellen, die hij middel van water daarvoor verwarmd worden — onder de leiding van eenen burgerlijken bewaker die hun de twee aangedoide vakken moet aanleeren. Het schijnt dat Failleur reeds eene vest gemaakt heeft. Schmidt maakt envelopjes en zoekt boekdelen.

Failleur brengt zijne ledige oogenblikken door met studeeren.

De gevangenen hebben niet te klagen over het voedsel; drij maal per week, 's middags, krijgen zij vleeschsoep en vleesch; en de andere dagen eerstoep, boonsoep of rysesoep; 's avonds krijgen zij goede aardappelen. Het brood is van betrekkelijk goede hoedanigheid.

De gevangenen mogen slechts eene maal per twee maanden het bezoek hunner bloedverwanten ontvangen. Alle weken is het hun toegelaten te schrijven en van tijd tot tijd mogen zij brieven ontvangen. Onmoedig te zegges dat al de briefwisselingen door de handen van het bestuur moeten komen.

Oscar Failleur heeft verleden zondag het bezoek ontvangen van zijnen vader en van zijnen broeder. De bijeenkomst was, zoals men wel denken kan, hartroerend. 't Was de eerste maal dat de oogelukkige zich aanden zijnen verloonde in de kleeding der gevangenen, geschoren kuevels en kortgesneden hoofdharen. De ongelukkige vader was daardoor zeer getroffen.

V.

M^r en Mme Becker warren reeds bejaarde lieden die door beleid en werkzaamheid met den handel een schoon kapitaal hadden vergaderd. Het waren personen van den ouden stempel, met eeht godsdienstige principes. De deugdzame echtgenoeten beiden hadden en wandel standen zij hen voorzaan. Deugd en kunde wisten zij naar waarde te schatten, en bechtten hieraan meer prijs dan aan andere schatten aardelijke tiekt. In een woord, elk rechtschapen hart moest hen achten en bemissen. Hun eenigen zoon Franz bezat al de hemelsche hoedanigheden zijner ouders, en maakte hun geluk, hunne vreugde uit.

Mechtilda had door haar inschikkelijk karakter, hare onverposode vlijt en deftige handelwijze weldra de achtenge en de vertrouwen van M^r en Mme Becker ingewonnen, welke reeds van den beginne af hadden bemerkt dat zij eene bijzondere gode opvoeding had genoten en grondige kennissen bezat. Ook werd, na een verloop van eenigtiid weken, haar het bestuur over het bordauerwerkhuis opgedragen en haar maandgeld aanmerkelijk verhoogd. Hierbij bleef het niet; van hare ondergeschikten eerlijkheid en kunde overtuigd werd het beheer van het uitgestrekte magazijn haar vervolgens toevertrouwd, waarvan zij ich kunde onder al hare medegezellinnen.

Wat de weduwe Schoolmazen in den aanvang schroomde werd haar, met dienstgenoeel der gevangenis is zeer voor hen ingenomen.

Eenige dagen na hunne aankomst te Leuven, moesten de veroordeelden eenen stiel kiezen. Oscar Failleur heeft het kleermaken gekozen en Schmidt het boekbinden en de papierbewerking.

Zij werken in hunne cellen — groote goed verluchte cellen, die hij middel van water daarvoor verwarmd worden — onder de leiding van eenen burgerlijken bewaker die hun de twee aangedoide vakken moet aanleeren. Het schijnt dat Failleur reeds eene vest gemaakt heeft. Schmidt maakt envelopjes en zoekt boekdelen.

Failleur brengt zijne ledige oogenblikken door met studeeren.

De gevangenen hebben niet te klagen over het voedsel; drij maal per week, 's middags, krijgen zij vleeschsoep en vleesch; en de andere dagen eerstoep, boonsoep of rysesoep; 's avonds krijgen zij goede aardappelen. Het brood is van betrekkelijk goede hoedanigheid.

De gevangenen mogen slechts eene maal per twee maanden het bezoek hunner bloedverwanten ontvangen. Alle weken is het hun toegelaten te schrijven en van tijd tot tijd mogen zij brieven ontvangen. Onmoedig te zegges dat al de briefwisselingen door de handen van het bestuur moeten komen.

Oscar Failleur heeft verleden zondag het bezoek ontvangen van zijnen vader en van zijnen broeder. De bijeenkomst was, zoals men wel denken kan, hartroerend. 't Was de eerste maal dat de oogelukkige zich aanden zijnen verloonde in de kleeding der gevangenen, geschoren kuevels en kortgesneden hoofdharen. De ongelukkige vader was daardoor zeer getroffen.

V.

M^r en Mme Becker warren reeds bejaarde lieden die door beleid en werkzaamheid met den handel een schoon kapitaal hadden vergaderd. Het waren personen van den ouden stempel, met eeht godsdienstige principes. De deugdzame echtgenoeten beiden hadden en wandel standen zij hen voorzaan. Deugd en kunde wisten zij naar waarde te schatten, en bechtten hieraan meer prijs dan aan andere schatten aardelijke tiekt. In een woord, elk rechtschapen hart moest hen achten en bemissen. Hun eenigen zoon Franz bezat al de hemelsche hoedanigheden zijner ouders, en maakte hun geluk, hunne vreugde uit.

Mechtilda had door haar inschikkelijk karakter, hare onverposode vlijt en deftige handelwijze weldra de achtenge en de vertrouwen van M^r en Mme Becker ingewonnen, welke reeds van den beginne af hadden bemerkt dat zij eene bijzondere gode opvoeding had genoten en grondige kennissen bezat. Ook werd, na een verloop van eenigtiid weken, haar het bestuur over het bordauerwerkhuis opgedragen en haar maandgeld aanmerkelijk verhoogd. Hierbij bleef het niet; van hare ondergeschikten eerlijkheid en kunde overtuigd werd het beheer van het uitgestrekte magazijn haar vervolgens toevertrouwd, waarvan zij ich kunde onder al hare medegezellinnen.

Franz, aan wien de uitmuntende hoedanigheden van Mechtilda met oneopgemerkt warren gebleven en de dezelfde hoogere stadten dan afkomst en rijkdommen, vroeg en bekwam met toestemming zijner ouders, hare hand, onder voorwaarde echter, dat de menschlievende weduwe, welke haar als eene moeder beminden en tot aan haren dood liefderijk verzorgden.

— EINDE. — X.

Bone de verbinteneis heeft aangegaan om 60 dagen te vasten.

— *De groei.* — Van de geboorte tot het eerste jaar groeit het kind 17 cent., 8 millimeters; van 3 tot 4 jaar 3 c. 7 m.; van 4 tot 7 jaar 5 c. per jaar; van 12 tot 13 wordt het cijfer 4 c. 7 m., en van 13 tot 14 jaar bereikt 1.3 c. 8 m. Op 15 jarige leeftijd is de groei 6 c., van 15 tot 16 jaar 3 c. 7 m.; van 17 tot 17 jaar 4 c., en dan tot het 20ste jaar 4 milli. per jaar. De groei is dus het snelste jaar, van 1 tot 2, van 2 tot 3, van 7 tot 8 en van 14 tot 15 jaar.

BUITENLAND.

Frankryk.

Nu Merlatti reeds 34 dagen heeft gevast, begint er vrees te bestaan voor zijn leven, indien zijn bloed vreezt te vergaan, dewijl de verstand der maag haar laatste pant heeft bereikt.

Ondanks al den raad zijner geneesheeren blijft Merlatti aandringen om zijnen vastlijd voort te zetten tot den 50^e dag.

Intusschen moest Succi herbeginnen. Er was een geneeskundig komiteit gevormd om de maatregels te nemen die noodig waren om den vasten te bewaken van den patient.

Bij groote meerderheid besloten dit komiteit geen deel te nemen aan de proef, uitgezonderd onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat om een vergelijk te maken, insgelijks die vastentijd zoo worden ondersomen door eenen tweeden persoon die in alles onder dezelde voorwaarden zou verkeeren als Succi.

Deze laatste zou de verbindtenis aangaan onder zegel eene formuul toe te vertrouwen aan de Akademie van geneeskunde, waarin de verstandeden van zijnen beruchten drank worden opgegeven.

Succi weigerde die voorwaarden, waarop het komiteit weigerde deel te nemen aan de proef.

Toen de trein van Bayonne te Dax aankwam, wierp zich een man uit den wagon en begaf zen zich naar de hoopen. Hij werd met moeite gepakt en gebonden. De man, een Spanjaard, was ongeveer 80 dagen te voren door een vrouw gebeten, en was op weg naar zijn vader op weg naar Pasteur. Maar reeds was hij door dolheid aangetast, en Pasteur, die per telegram was geraadpleegd, seinde terug, dat men den lijder alleen kalmeerende middelen kon toedienen, om zijn lijden te verzachten. Hij bezweek kort daarna en werd te Dax begraven. De onzelukkige was eerst 58 jaren oud en laat eene vrouw en 4 kinders na.

Den 23 November hield de Fransche Akademie hare jaarlijksche algemeene vergadering. De heer Caro las het verslag der voor dagbreuw bedrijven toegekende prijzen. De voornaamste van deze prijzen (fr 5000, prix Monthyon) verwierf pater Demoine, door wiens bemoeienigen eene nieuwe werkelijkheden en hospitaal en een weeshuis zijn opgericht, in welk laatste godshuis gedurende zeventien jaren reeds vele honderden kuderen werden verpleegd, meestendeels kinderen gewonnen in Elzas-Lotharingen, gedurende den Fransch-Duitschen oorlog. De 83-jarige Antoin-tte Laforêt is gedurende meer dan eene halve eeuw in dienst van Vincent de Paul bij een gezin, dat toen het tot armoede was vervallen, door haar werd ondersteunden, kreeg 2000 fr. Pierre Licolle, een boer ontving 1500 fr. als erkenning voor den moed, waarmee hij verleend aan zich personen aan den brandstichter, die hem zijne woning verpleegd vonden.

Een prijs van hetzelfde bedrag wordt geschonken aan de lieftoonster Gaudin, die dertig jaren achtereen als waakster in een Vendeesch hospitaal diensten heeft gedaan. De echtgenooten Rahaul werden met eene medaille ter waarde van 1000 fr. vereerd wegens hunne zeldzame onderlijke liefdeen zelfopoffering tegen een en hunne kinderen verschrikkelijke brandwonden had gekregen. In het rapport wordt gezegd, dat zij op officieuse wijze — bekend gemaakt dat aan het Instituut-Pasteur fr. 5000 was geschonken. De heer Caro weidde uit in lof over prof. Pasteur en hadde een antwoord aan, door dezen gegeven aan zijne bloedverwanten, toen zij hij hem aandrongen, dat hij wat rust zoude nemen:

« Als ik niet werk, is het mij alsof ik een diefstal begs. »

Oostenryk.

EEN ZELDZAME GESCHIEDENIS.

Dezer dagen had te Fünfkirches, in Hongarie, eene begrafenis plaats, die door haren eenvoud geen de minste aandacht op zich trok, maar waaraan eene geschiedenis verbonden is, die maar zeldzaamheid, in Hongarie algemeen is gekend.

Ongeveer zestig jaren geleden woonden te Fünfkirchen — zooals de ouden inwoners dit nog zich nog herinneren — acht jonge meisjes, zusters die toen zij wezen werden, de beloftie deden niet te trouwen en zich geheel aan elkander toe te wijden. Zij waren rijk en hadden veel erfenis. Alle huwelijksaanzoeken werden door hen afgewezen. Het was een merkwaardige aanblik deze « moderne Vestalsche maagden » zien zonals zij genoemd werden, door de straten te zien wandelen, altijd te samen.

Maar des wel hun heeft het groeppje gedund. Drie van de zusters werden en elkander toegeschoven door weggeraken, nu is de vierde overl-den, in den ouderdom van 80 jaren. De vier nog overgebleven zusters brachten, diep door smart gebogen, haar stoffelijk overschot naar het graf.

Duitschland.

LAFFE MOORD.

In den nacht van zondag tot maandag werd te Dortmund eene laffe moord gepleegd. Een 20 jarige fabrieksarbeider, de genaamde Ferd. Hildebrand en zijne zuster, hadden een avond-bezoek bij hun, dal den avond bij hen doorgebracht had.

Reeds van in de *Capellenstraat* werd het drietal door twee onbekenden gevolgd, waarvan een, op den hoek der *Kornbach- Wasserburgerstrasse*, den revolver te voorschijn haalde en onvoorziens den ongelukkigen Hildebrand langs achter een kogel in het hoofd schoot. De arme jongen viel op den slag dood neer.

De daders konden de vlucht nemen. De drijf-veer der misdaad is onbekend.

Spanje.

De verjaardag van het overlijden van koning Alfonso XII is den 25 november alleerwege is het land plechtig herdacht.

Te Madrid had de plechtigheid plaats in de San-Franciscokerk. De muren waren behangen met zwart fluweel, gedekt door het koninklijk wapen; 1700 waskaarsen waren ontstoken. In het midden der kerk was eene prachtige, door engelen gedragen katafalk opgerichtt, boven welke het byzantijnsche kruis was geplaatst. De katafalk was bedekt met keurige bloemenkransen, door de kon inklijke familie en andere aanzienlijke personen gezonden. Er waren een paar duizend genodigden; de dames verschenen in rouwgewaad. De vertegenwoordigers van alle staatsichamen en besturen waren aanwezig, de bisschop van Madrid verrichte den dienst. Het koor heeft, met begeleiding van een orkest bestaande uit 140 muzikanten, het *Requiem* van Mozart gezongen, Troepen waren ter bewaring der rust aan den ingang geplaatst.

Bij gelegenheid van den sterfdag van koning Alfonso heeft de regentes besloten een gasthuis op te richten voor de « invalieden van den arbeid. »

Amerika.

Een hevige brand heeft gewoed te Duluth, Staat Minnesota. Drie dagen lang, ondanks al de pogingen der geest gebouwen en haagjaars werden de prooi der vlammen, waarin ook vijf personen omkwamen. De totale schade overtreft 3 millioen frank.

De waterval van den Niagara was weer het toonteel eener dwaze wedding; zes maanden geleden hadden twee mannen in een ton door den stroom laten meesleepen en hebben den gevaarlijken overtocht gelukkig volbracht.

Een hevige storm woedde zaterdag op de kust bij Halifax; verschillige schepen tot deze haven behoorende zijn er in gebleven. De nieuwe slachtoffers die gemaakt werden, bestaan uit zestal personen, behoorende tot de visschersvloot van Halifax, welke dit jaar verdronken, tot 136, waartusschen 70 Kanadezen.

Rusland.

De keizer van Rusland moet te Londen drie sierlijke kookkach-lijes besteld hebben, voor zijn bijzonder gebruik, in zijne verblijfplaats of op reis. Hij is namelijk sams zoo angstig voor vergiftiging, dat hij de spijzen uit de hofkamers niet vertrouwt.

Te Petersburg zijn in het instituut Pasteur tot nu toe 114 personen behandeld; daarvan is slechts één, een grijsaard van 72 jaar, gestorven aan hondsdolheid.

Eene sterke aardbeving werd maandagmorgend te Taschkend waargenomen. Een groot getal huizen der russische wijk werden vernoest.

Politiek overzicht.

DUITSCHLAND EN DE H. STOEL.

De onderhandelingen tusschen Duitschland en den H. Stoel werden, volgens eene vertrouwelijke korrespondentie aan de *Germania*, onafgebroken voortgezet tusschen E. von Schlözer en den sekretaris der kongregatie voor buitengewone werkzaamheden, Monseigneur Tosti. Hunne werd vooral gestreefd naar een gemeenschapp-lijken grondslag voor een kerkelijk-politieke overeenkomst.

Over de uitslagen, naarbij verkregen, is niet zekerheid nog niet bekend. Er is bij de voorige handelingen, welke thans werd geveigd, is ook nog geen spoedig einde te verwachten.

Wat in bijzonder de kerkelijk-politieke aangelegenheden aan de liberale Gazette, die dertig jaren achtereen als waakster in een Vendeesch hospitaal diensten heeft gedaan. De echtgenooten Rahaul werden met eene medaille ter waarde van 1000 fr. vereerd wegens hunne zeldzame onderlijke liefdeen zelfopoffering tegen een en hunne kinderen verschrikkelijke brandwonden had gekregen. In het rapport werd gezegd, dat zij op officieuse wijze — bekend gemaakt dat aan het Instituut-Pasteur fr. 5000 was geschonken. De heer Caro weidde uit in lof over prof. Pasteur en hadde een antwoord aan, door dezen gegeven aan zijne bloedverwanten, toen zij hij hem aandrongen, dat hij wat rust zoude nemen:

« Als ik niet werk, is het mij alsof ik een diefstal begs. »

Varia.

Magnetiseerders! — In Frankrijk hebben de magnetiseerders het reeds zoo ver gebracht, dat zij bij leuven magnetiseers, *L'Espérance de Nancy* verhaalt dienaangaande het volgende:

« Zondag leelden begaf zich een talrijke en sympathieke (?) menigte naar de meangerie van den dierenmeester Van Tilbjon. Men had zich voorheid op zeer zeer belangwekkend schouwspel: een proeve van magetisme in het leuwenkot. Selva gal zijn gezonde woondwoning, waarna hij zijn hoofd leeuw in de grote kooi bijeeobrengende, M. de Tocy met zijn sujet, zekere jufrouw Lucie, liet binnentreden.

« Hoogst belangwekkend hield de magnetiseerder een kleine speech tot het geachte publiek, slechts onderbroken door het gebeur der wilde dieren, verbaasd over de stoutheid dergenen, die met zoovel koelbloedeer wisten hun kamen nemen van hun hok. De stance begon. De magnetiseerder bracht zijn sujekt, vooral in slaap « gewerkt », in extase en bevalt de oogen te openen; het jonge meisje gaat de leeuwen strak in de oogen, naderde hen vervolgens en stak hun zelfs een arm toe. Daarna had het meest schokkende tooneel plaats: de magnetiseerder maakte zijn sujekt gaan, plaatst haar hoofd en voeten werden op twee stoeltjes gelegd, en de leeuwen, ofschoon door reene zoo lange voorstelling vermoeid en zeggendlijk geworden, sprongen meenden over dien menschelijken slagboom, aangezet door de zweep van den temmer en de ribbestoten van den magetiseerder.

Hondenmoden. — Te Parys rijn de nieuwe hondenmoden voor het winterseizoen reeds verschenen. Voor schoothondjes is het nieuwste wat dekenen en hoed betreft, van zwarte zijde aangelegd, waarbij een zelfde kapot-mutsje gevoegd wordt, wanneer het stormt, opdat de lieve dientjes geen koude kopkens of ooren zouden bekomen. Bij gematigd weer zijn geplisseerde kleedjes van gestreept flanel eene schoone nieuwigheid; zij worden met bijpasser coquette banden onder het lijf vastgebonden.

Zoodat elegaste honden dragen 's morgends, nadat ze gewassehen en gefriseerd zijn, stoffanelels van balist of linnen, die hen tegen de schadelijke en bezoedelende werking der buiteweerld beveiligen.

De balsbanden bestaan voor de kleine honden uit stukken kostbaar kant, voor groote uit reeleer dat met bloemen bewerkt is. De ringen, welke de honden aan hunne pooten droegen, gaan uit de mode, omdat tij, dank zij de jacht, die de dieven er op maakten, menigmaal verloren gingen.

Vrouwelijke schoothondjes dragen dikwijls een bont rijden doeksie om den hals, waarop, in een der hoeken, de naam van de dragerse gewerkt is. In vele parijzer winkels kan men volledige hondenuitrustingen van pas van 50 tot 500 fr. koopen.

En teggen dat er in Belgie menschen gevonden worden die bliedelings aldien fouwen praat volgen die ook een hond zouden kleeden ..., oondat het van Parys komt!!!

Iets voor de snijzers! — In den ouden tijd werd er veel gesnijd, maar sedert de uitvinding van 1850 is dat gebruik merkelijk verminderd. — Waarbij komt dat? De snijlf schijnt te eenoudig voor vele lieden; zij rooken liever een fijn cigaretje. — Is het misschien eene oneer van te snijven? In 't geheel niet, want de geschiede uis mislt ons namen van groote mannen die tamelijk wel hun snuifdoosje gebruikt hebben.

Keizer Frederik had niet mis dan 600 snuifdoozen. — De beroemde Napoleon snuifde zoodanig dat een zijner bijzonderste vrienden hem dikwijls dringend verzocht wat gematigder te snuiven. — M. de Corbières, minister van Lodewijk XVIII, staat ook bekend als groote snuiver. Zekeren dag dat hij drak aan 't werken en redeneeren was met zijn secretaris, legde hij achtervolgens op de tafel: handschoenen, zakdoek en zijne snuifdoos! Mr de Corbières, regde de koning, ik geloof dat gij bezig zijt uw secretaris te bedriegen! — Sire, antwoordde de minister, is dat niet beter dan ze te vullen?

Er zijn dames, vooral te Parys, wie het eene levensbehoefte schijnt, steeds van zich te doen spreken. In de Fransche hoofdstad hebben eenige van haar eene nieuwe mode ingevoerd, aan welke men eene zonderlinge oorspronkelijkheid niet kan ontzeggen. Het is een dameshoed voor opera's en soirée's, die in een allerliefst vogelkooitje bestaat, uit gouddraad, vergeld stroo gevlochten en met bloemen versierd.

Men ziet in de schouwburgen dames met kanaries, zijsjes, vinken, roodborstjes, ja onlangs zelfs een dame, die, ten bewijze van een koonlijn van zwart ijzerdraad, dat een grauwen machtegaal tot verblijd diende. Ook bemerkt men wel witte duifjes in sierlijke kooitjes van bamboesjes opgehouwd. Wanneer op het tooneel gesproken wordt gaat alles nog goed: de diertjes verveelen zich en steken de kopjes onder de veeren; maar gelukt dat bij de spijzen uit de hofkamers niet vertrouwt.

De weduwe Schoolmazen, die haar lot van zich zou kunnen verbeteren, ziet haar lot verbeterd, en dit door de goedhartigheid zijner ouders, die haar, onder voorwaarde echter, dat de menschlievende weduwe, welke haar als eene moeder beminden en tot aan haren dood liefderijk verzorgden.

— EINDE. — X.

M^r en Mme Becker gingen een klein buitengoed betrekken en leiden den handel aan hunnen zoon over met eene huwelijksgift van 50,000 fr. God zegende het huwelijk en de ondernemingen van Franz en Mechtilda, die de weduwe Schoolmazen als eene moeder beminden en tot aan haren dood liefderijk verzorgden.

— EINDE. — X.

117 CANADAS BOOMEN, wassende te Coninxheim in zijne beempd genaamd: Hooglaempd.

En **14** CANADAS BOOMEN, wassende te Tongeren in zijne beempd genaamd: Zuurbeempd.

Het vervoer is zeer gemakkelijk.

Vergadering der liefhebbers in de beempd te Coninxheim, in dewelke de canadas bomen wedstreeds te Tongeren in de Zuurbeempd, zullen verkocht worden.

Op credict mits bekenden borg.

Openbaar verkoop van HUISMEUBELS

en onroerende goederen

TE SLUIZEN.

De notaris DELVIGNE, residerende te Tongeren, zal op dinsdag, 14 december 1886, om 10 uren voormiddag, ten sterfhuize van BERTHILIA COX, te Sluizen, op verzoek deszelfs erfgenamen aan de meestbiedende openbaar verkoopen:

Eene hoeveelheid huismeubels, bestaande voornamelijk in stoelen, tafels, 3bedekanten, eene eike bankast en een eike legkast, 4 kisten, ketels, potten, pannen, kuipen, porceleinwerk, 5 hennen en 1 haan